

ข้อมูลการค้าไทย-กัมพูชา

1. ความสัมพันธ์ทางการค้า

1.1 ภาครัฐบาล

1.1.1 ความสัมพันธ์ทวิภาคี

(1) ความตกลงว่าด้วยการจัดตั้งคณะกรรมการความร่วมมือทวิภาคี (Joint Commission for Bilateral Cooperation: JC) ไทย-กัมพูชา ลงนามเมื่อวันที่ 13 มกราคม 2537 มีการประชุมแล้ว 11 ครั้ง ครั้งล่าสุด เมื่อวันที่ 16-18 ธันวาคม 2564 ณ กรุงเทพฯ

(2) ความตกลงเพื่อการส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุนลงนามเมื่อวันที่ 29 มีนาคม 2538

(3) ความตกลงว่าด้วยการค้า ความร่วมมือทางเศรษฐกิจ และวิชาการ ไทย-กัมพูชา ลงนามเมื่อวันที่ 20 มิถุนายน 2539

(4) บันทึกความเข้าใจเพื่อจัดตั้งคณะกรรมการร่วมทางการค้า (Joint Trade Committee: JTC) ไทย-กัมพูชา ลงนามเมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2543 โดยกัมพูชาเป็นเจ้าภาพจัดประชุม JTC ไทย-กัมพูชา ครั้งที่ 6 เมื่อวันที่ 21- 22 กุมภาพันธ์ 2561 ณ กรุงพนมเปญ

(5) การประชุมคณะรัฐมนตรีร่วมอย่างไม่เป็นทางการ ไทย-กัมพูชา (Joint Cabinet Retreat: JCR) มีการประชุมไปแล้ว 3 ครั้ง ล่าสุดเมื่อวันที่ 7 กันยายน 2560 ณ กรุงพนมเปญ กัมพูชา

(6) ความตกลงการค้าชายแดนไทย-กัมพูชา ลงนามเมื่อวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2549

(7) บันทึกการประชุมการค้าแบบหักบัญชีไทย-กัมพูชา ลงนามเมื่อวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2549

(8) ความตกลงเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนระหว่างไทย-กัมพูชา ลงนามเมื่อวันที่ 7 กันยายน 2560

(9) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านเทคโนโลยีดิจิทัลระหว่างกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งราชอาณาจักรไทยและกระทรวงการไปรษณีย์และโทรคมนาคมแห่งราชอาณาจักรกัมพูชา ลงนามเมื่อวันที่ 17 มกราคม 2568

1.1.2 ความสัมพันธ์ในกรอบอื่น

(1) อาเซียน: กัมพูชาได้เข้าเป็นสมาชิกอาเซียน เมื่อวันที่ 30 เมษายน 2542 และเข้าร่วมประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community-AEC) เมื่อวันที่ 31 ธันวาคม 2558

(2) กรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง (Greater Mekong Sub-region Economic Cooperation: GMS-EC) ตั้งแต่ปี 2535 ประกอบด้วย ประเทศสมาชิก 6 ประเทศ ได้แก่ กัมพูชา สปป.ลาว เมียนมา เวียดนาม ไทย และจีนตอนใต้ มีความก้าวหน้าที่สำคัญ คือ การพัฒนาเส้นทางเศรษฐกิจ (Economic Corridors) เชื่อมโยงระหว่างกัน และการจัดทำความตกลงว่าด้วยการขนส่งข้ามพรมแดน (Cross Border Transport Agreement: CBTA)

(3) ยุทธศาสตร์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจ อิรวดี-เจ้าพระยา-แม่โขง (Ayeyawady - Chao Phraya - Mekong Economic Cooperation Strategy: ACMECS) จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 12 พฤศจิกายน 2546 ประกอบด้วย ประเทศสมาชิก 5 ประเทศ ได้แก่ กัมพูชา สปป.ลาว เมียนมา ไทย และเวียดนาม โดยในการประชุมผู้นำ ACMECS ครั้งที่ 10 เมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2567 ณ สาธารณรัฐประชาชนจีน ที่ประชุมได้รับรองปฏิญญาเวียงจันทน์ (Vientiane Declaration) ที่เน้นความร่วมมือในการแก้ปัญหาข้ามพรมแดน เช่น แก๊งคอลเซ็นเตอร์ ยาเสพติด ปัญหามลพิษทางอากาศ (PM 2.5) และการบริหารจัดการน้ำในลุ่มแม่น้ำโขง เป็นต้น

1.2 ภาคเอกชน

1.2.1 บันทึกความเข้าใจเพื่อจัดตั้งคณะกรรมการร่วมฯ ระหว่างคณะกรรมการร่วมสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรมไทยและสมาคมธนาคารไทยกับหอการค้ากัมพูชา (MOU on Establishing Thai- Cambodia Joint Standing Committee between Commerce, Industry and Banking of Thailand and the Cambodia Chamber of Commerce) ภายใต้กรอบ ACMECS

1.2.2 ประธานสภาธุรกิจไทย-กัมพูชา ได้ลงนามข้อตกลงความร่วมมือระหว่างสภาธุรกิจไทย-กัมพูชา กับสภาธุรกิจกัมพูชา-ไทย เมื่อวันที่ 19 ธันวาคม 2558 โดยมีนายกรัฐมนตรีทั้งสองประเทศเป็นสักขีพยาน ซึ่งบันทึกข้อตกลงความร่วมมือฉบับนี้มีสาระสำคัญเกี่ยวกับการสานความสัมพันธ์ การให้ข้อมูลเกี่ยวกับการค้า การลงทุน การค้าชายแดน การบริการ อุตสาหกรรมและความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างกัมพูชาและไทย การจัดโครงการต่างๆ ในการส่งเสริมเศรษฐกิจการค้า การรักษาความสัมพันธ์กับรัฐบาลทั้งสองประเทศ การอำนวยความสะดวกเพื่อการเชื่อมโยงระหว่างกัน โดยจะจัดให้มีการหารือร่วมกันอย่างน้อย 1 ครั้งต่อปี

2. การค้าระหว่างไทย-กัมพูชา

2.1 การค้ารวม ในปี 2568 กัมพูชาเป็นคู่ค้าอันดับที่ 7 ของไทยในอาเซียน¹ และเป็นคู่ค้าอันดับ 18 ของไทยในโลก การค้ารวมในช่วง 5 ปี (2564-2568) มีมูลค่าเฉลี่ยปีละ 8,923 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 5.03 ต่อปี โดยปี 2568 การค้ารวมมีมูลค่า 8,349.18 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงจากปีก่อน ร้อยละ 20.21 โดยไทยเป็นฝ่ายได้ดุลการค้ามูลค่า 6,252.27 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

มูลค่า : ล้านดอลลาร์สหรัฐ

ปี	ปริมาณการค้ารวม			ส่งออก		นำเข้า		ดุลการค้า
	มูลค่า	สัดส่วน	%Δ	มูลค่า	%Δ	มูลค่า	%Δ	
2564 (2021)	7,973.70	1.48	10.26	7,079.89	16.37	893.81	-22.10	6,186.08
2565 (2022)	9,800.30	1.66	22.93	8,675.30	22.58	1,125	25.68	7,550.30
2566 (2023)	8,043.59	1.40	-17.75	6,445.15	-25.61	1,598.44	43.33	4,846.71
2567 (2024)	10,450.33	1.72	29.92	9,239.39	43.35	1,210.94	-24.24	8,028.45
2568 (2025)	8,349.18	1.22	-20.21	7,300.73	-21.10	1,048.45	-13.42	6,252.27

หมายเหตุ : สัดส่วน = การค้าสองฝ่ายต่อการค้ารวมของไทยทั้งหมด, %Δ = % การเปลี่ยนแปลง

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยความร่วมมือของกรมศุลกากร

2.2 การส่งออก ในปี 2568 กัมพูชาเป็นตลาดส่งออกอันดับ 12 ของโลก และอันดับ 6 ในอาเซียน² ในระยะ 5 ปี (2564-2568) การส่งออกของไทยไปกัมพูชามีมูลค่าเฉลี่ยปีละ 7,746 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 7.12 ต่อปี โดยปี 2568 ไทยมีการส่งออกมูลค่า 7,300.73 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงจากปีก่อน ร้อยละ 21.10 โดยมีปริมาณการส่งออกสินค้าสำคัญลดลง อาทิ เครื่องดื่ม (-37.30%) เคมีภัณฑ์ (-27.18%) และน้ำตาลทราย (-17.83%) เนื่องจากสถานการณ์ชายแดนไทย-กัมพูชา

สินค้าสำคัญที่ไทยส่งออกไปกัมพูชา

มูลค่า : ล้านดอลลาร์สหรัฐ

รายการ	2564	2565	2566	2567	2568	%Δ 67/68
อัญมณีและเครื่องประดับ	271.57	1,600.57	404.66	3,063.94	2,532.62	-17.34
น้ำมันสำเร็จรูป	1,916.01	1,889.46	1,721.91	1,448.74	705.41	-51.31
น้ำตาลทราย	249.62	308.35	348.39	485.89	399.24	-17.83
รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ	398.48	515.88	303.48	235.10	279.74	18.99
เครื่องดื่ม	437.53	447.59	420.35	424.15	265.94	-37.30
เครื่องจักรกลและส่วนประกอบของ	217.32	196.89	145.04	174.64	219.15	25.48
เครื่องจักรกล						
เคมีภัณฑ์	261.88	259.90	251.52	280.84	204.52	-27.18
รถจักรยานยนต์และส่วนประกอบ	182.08	189.53	117.94	165.05	201.50	22.08
เครื่องยนต์สันดาปภายในแบบลูกสูบและ	162.27	171.62	65.70	121.61	177.48	45.94
ส่วนประกอบ						

^๑ รองจากมาเลเซีย เวียดนาม อินโดนีเซีย สิงคโปร์ ฟิลิปปินส์ และ สเปนลาว

^๒ รองจากมาเลเซีย เวียดนาม สิงคโปร์ อินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์

รายการ	2564	2565	2566	2567	2568	% Δ 67/68
เครื่องสำอาง สบู่ และผลิตภัณฑ์รักษาผิว	172.79	172.61	184.10	187.25	158.73	-15.23
รวม 10 รายการ	4,269.53	5,752.39	3,963.08	6,587.21	5,144.33	-21.90
อื่นๆ	2,807.71	2,912.10	2,482.07	2,666.39	2,156.40	-19.13
มูลค่ารวม	7,077.24	8,664.49	6,445.15	9,253.60	7,300.73	-21.10

หมายเหตุ: % Δ = % การเปลี่ยนแปลง/ที่มา: ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยความร่วมมือของกรมศุลกากร

2.3 การนำเข้า ในปี 2568 กัมพูชาเป็นแหล่งนำเข้าอันดับที่ 28 ของไทยในโลกและอันดับที่ 8 ของไทยในอาเซียนรองจากมาเลเซีย เวียดนาม อินโดนีเซีย สิงคโปร์ สปป.ลาว ฟิลิปปินส์ และเมียนมา ในระยะ 5 ปีที่ผ่านมา (2564-2568) การนำเข้าของไทยจากกัมพูชามีมูลค่าเฉลี่ยประมาณปีละ 1,175 ล้านดอลลาร์สหรัฐ มีอัตราการหดตัวเฉลี่ยร้อยละ 1.85 ต่อปี โดยในปี 2568 ไทยมีการนำเข้าจากกัมพูชามูลค่า 1,048.45 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงจากปีก่อนร้อยละ 13.42 โดยมีปริมาณการนำเข้าสินค้าสำคัญลดลง อาทิ ผลิตภัณฑ์โลหะ (-59.52%) เครื่องเพชรพลอย อัญมณี เงินแท่งและทองคำ (-54.51%) และลวดและสายเคเบิล (-11.63%) เนื่องจากสถานการณ์ชายแดนไทย-กัมพูชา

สินค้าสำคัญที่ไทยนำเข้าจากกัมพูชา

มูลค่า : ล้านดอลลาร์สหรัฐ

รายการ	2564	2565	2566	2567	2568	% Δ 67/68
สินแร่โลหะอื่น ๆ เศษโลหะและผลิตภัณฑ์	256.92	322.14	238.46	301.96	278.53	-7.76
ผัก ผลไม้และของปรุงแต่งที่ทำจากผัก ผลไม้	280.34	331.76	269.51	260.69	233.56	-10.41
เสื้อผ้าสำเร็จรูป	41.01	57.12	68.86	76.83	96.06	25.02
ลวดและสายเคเบิล	100.84	113.56	112.65	102.17	90.29	-11.63
เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ	65.29	73.82	63.06	82.68	81.46	-1.48
เครื่องเพชรพลอย อัญมณี เงินแท่งและทองคำ	0.13	0.28	619.56	149.35	67.95	-54.51
ส่วนประกอบและอุปกรณ์ยานยนต์	23.01	27.31	44.66	43.02	54.48	26.64
ผลิตภัณฑ์โลหะ	23.44	32.78	53.93	76.16	30.83	-59.52
เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ	10.82	13.51	11.36	15.28	24.51	60.39
รองเท้า	9.99	24.32	20.35	21.50	20.04	-6.77
รวม 10 รายการ	811.78	996.58	1,502.43	1,129.64	977.71	-13.45
อื่นๆ	83.63	118.63	96.01	81.29	70.74	-12.97
มูลค่ารวม	895.41	1,115.21	1,598.44	1,210.92	1,048.45	-13.42

หมายเหตุ : % Δ = % การเปลี่ยนแปลง/ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยความร่วมมือของกรมศุลกากร

3. การค้าชายแดนไทย-กัมพูชา

กัมพูชาเป็นคู่ค้าชายแดนอันดับที่ 4 ของไทย รองจาก สปป.ลาว มาเลเซีย และเมียนมา การค้าชายแดนไทย-กัมพูชา ในปี 2568 มีมูลค่าการค้ารวม 95,556 ล้านบาท ลดลงจากปีก่อน ร้อยละ 47.30 โดยเป็นการส่งออกมูลค่า 72,846 ล้านบาท ลดลงร้อยละ 48.98 และการนำเข้ามูลค่า 22,710 ล้านบาท ลดลงร้อยละ 41.04 โดยไทยเป็นฝ่ายได้ดุลการค้า 50,136 ล้านบาท เป็นผลมาจากการปิดจุดผ่านแดนไทย – กัมพูชา ตั้งแต่วันที่ 24 กรกฎาคม 2568

สินค้าส่งออกสำคัญ ได้แก่ เครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์ น้ำแร่ น้ำอัดลมที่ปรุงรส เครื่องยนต์สันดาปภายใน รถจักรยานยนต์และส่วนประกอบ สินค้าอุตสาหกรรมการเกษตรอื่น ๆ รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ ผลิตภัณฑ์เหล็กและเหล็กกล้า ผ้าผืนและด้าย ยานพาหนะอื่น ๆ และส่วนประกอบ เครื่องสำอาง เครื่องหอมและสบู่ สายไฟฟ้า สายเคเบิล เป็นต้น

สินค้านำเข้าสำคัญ ได้แก่ ผักและของปรุงแต่งจากผัก เศษของอลูมิเนียม ลวดและสายเคเบิลที่หุ้มฉนวนทองแดงและผลิตภัณฑ์ ส่วนประกอบ และอุปกรณ์รวมทั้งโครงรถและตัวถัง ผลิตภัณฑ์โลหะทำด้วยเหล็ก เสื้อผ้าสำเร็จรูป ผลไม้และของปรุงแต่งจากผลไม้ มอเตอร์ไฟฟ้า ชุดเครื่องกำเนิดไฟฟ้าและส่วนประกอบ เป็นต้น

มูลค่าการค้าระหว่างประเทศและการค้าชายแดนไทย-กัมพูชา ปี 2566 – 2568

รายการ	มูลค่า (ล้านบาท)			อัตราการเปลี่ยนแปลง (%)		สัดส่วนมูลค่าการค้าชายแดนต่อการค้าระหว่างประเทศ (%)		
	2566	2567	2568	2567/2566	2568/2567	2566	2567	2568
ประเภทข้อมูล: การค้าระหว่างประเทศ								
มูลค่ารวม	277,551.80	367,234.06	276,349.25	32.31	-24.75			
ส่งออก	221,907.03	324,135.72	241,212.50	46.07	-25.58			
นำเข้า	55,644.77	43,098.34	35,136.76	-22.55	-18.47			
ดุลการค้า	166,262.26	281,037.38	206,075.74	69.03	-26.67			
ประเภทข้อมูล: การค้าชายแดน								
มูลค่ารวม	161,738.14	174,530.31	95,556	8.06	-47.30	58.27	47.59	34.58
ส่งออก	131,983.13	141,846.52	72,846	7.75	-48.98	59.47	43.83	30.20
นำเข้า	29,755.01	32,683.79	22,710	9.23	-41.04	53.48	75.83	64.63
ดุลการค้า	102,228.12	109,162.73	50,136					

ที่มา : ศูนย์ความเป็นเลิศข้อมูลทางการค้าและการลงทุน กรมการค้าต่างประเทศ

4. ปัญหาอุปสรรคทางการค้าระหว่างไทยและกัมพูชา

4.1 กองทัพภาคที่ 2 ได้ออกคำสั่งที่ 213/2568 สั่งปิดจุดผ่านแดนตามแนวชายแดนไทย – กัมพูชาทั้งหมดจำนวน 18 ด่าน มีผลตั้งแต่วันที่ 24 กรกฎาคม 2568 เป็นต้นไป เนื่องจากเหตุการณ์ลอบวางทุ่นระเบิดในพื้นที่ชายแดนบริเวณช่องบก และช่องอานม้า อำเภอไทรโยค จังหวัดอุบลราชธานี เพื่อความปลอดภัยของประชาชนในพื้นที่ชายแดน รายละเอียดมาตรการปิดจุดผ่านแดนฯ สรุปได้ ดังนี้

- 1) งดการผ่านเข้า – ออกของยานพาหนะทุกประเภท
- 2) งดการเดินทางเข้า – ออกของประชาชน การค้าขายทุกประเภท และนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ
- 3) งดการเยี่ยมชมปราสาทตาเมือน และปราสาทตาควาย เพื่อดำเนินการปรับปรุงระบบรักษาความปลอดภัย

4.2 กัมพูชามีกฎระเบียบการค้าไม่แน่นอน เปลี่ยนแปลงบ่อย เนื่องจากอยู่ระหว่างการพัฒนาประเทศ

4.3 พึ่งพาการใช้สกุลเงินดอลลาร์สหรัฐ (แต่ปัจจุบันธนาคารแห่งชาติกัมพูชามีเป้าหมายที่จะลดการพึ่งพาใช้สกุลเงินดอลลาร์สหรัฐ ของประเทศ โดยการเปิดตัวสกุลเงินดิจิทัลและการเลิกใช้สกุลเงินขนาดเล็กของสหรัฐฯ)

4.4 อุตสาหกรรมภายในประเทศมีต้นทุนสูงกว่าสินค้านำเข้าจากต่างประเทศ เนื่องจากกระบวนการคมนาคมและสาธารณูปโภคพื้นฐานไม่มีประสิทธิภาพ

4.5 แม้กัมพูชาจะมีค่าจ้างรายวันต่ำกว่าไทย 2-3 เท่าตัว แต่แรงงานกัมพูชาส่วนใหญ่มีปัญหาด้านผลิตภาพแรงงานซึ่งต่ำกว่าไทย 3 เท่าเช่นกัน ส่งผลให้ภาระต้นทุนโดยรวมสูงขึ้น และไม่ได้รับผลผลิตแบบที่ต้องการในเวลาอันเหมาะสม

4.6 ปัญหาการลักลอบทำการค้าผิดกฎหมาย เช่น การนำเข้าอัญมณี ไม้ รถยนต์ที่ถูกลักขโมย โดยเฉพาะสินค้าเกษตร ซึ่งมีการลักลอบส่งออกมายังไทยโดยตลอด

4.7 ปัญหาการลอกเลียนและปลอมแปลงเครื่องหมายการค้าและผลิตภัณฑ์

4.8 ปัญหาการใช้มาตรการที่มีใช้ภาษี อาทิ การตรวจสอบสินค้าก่อนการนำเข้า ฯลฯ ทำให้ต้นทุนการนำเข้าสินค้าไปยังกัมพูชาสูงขึ้น

4.9 ปัญหาสหภาพยุโรปประณามการให้สิทธิประโยชน์ทางการค้า (GSP) แก่กัมพูชาภายใต้โครงการ Everything but Arms (EBA) เป็นการชั่วคราว เนื่องจากปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชนและสิทธิแรงงานในกัมพูชา ซึ่งจะมีผลให้กัมพูชาไม่สามารถใช้สิทธิ EBA ในการส่งออกสินค้าบางรายการโดยเฉพาะเครื่องนุ่งห่มและรองเท้า ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมการผลิตหลักและเป็นสินค้าส่งออกสำคัญของกัมพูชาไปยังสหภาพยุโรปได้ตั้งแต่วันที่ 12 สิงหาคม 2563 ส่งผลให้นักธุรกิจไทยที่มีการเข้าไปลงทุนในกัมพูชาในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มได้รับผลกระทบโดยตรงจากการถูกระงับสิทธิ EBA ดังกล่าว

5. โอกาสการค้าการลงทุนของไทยในกัมพูชา

5.1 จากการถูกสหภาพยุโรปประณามการให้สิทธิ EBA ทำให้รัฐบาลกัมพูชาได้เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยประกาศปรับโครงสร้างเศรษฐกิจและใช้มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจหลายประการ เช่น การลดต้นทุนและค่าธรรมเนียมการขนส่งรวมถึงค่าใช้จ่ายด้านไฟฟ้าและพลังงาน การพัฒนาการบริหารจัดการระบบการขนส่งทางราง การปรับลดและผ่อนผันการเก็บภาษีรายได้และภาษีศุลกากร การจัดทำกฎหมายการลงทุนฉบับใหม่และกฎหมายว่าด้วยเขตเศรษฐกิจพิเศษที่จะมีการให้สิทธิประโยชน์ต่างๆ เพื่อดึงดูดการลงทุนและการถ่ายทอดเทคโนโลยี

5.2 นักลงทุนต่างชาติมีการย้ายฐานการผลิตของธุรกิจเกษตรและเกษตรแปรรูปเข้ามาในกัมพูชาอย่างต่อเนื่อง แต่กัมพูชาเริ่มประสบปัญหาขาดแคลนแรงงานในภาคเกษตรกรรม เนื่องจากแรงงานหนุ่มสาวรุ่นใหม่จำนวนมากนิยมเข้าทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมส่งผลให้ความต้องการเครื่องจักรกลและอุปกรณ์การเกษตรเพื่อใช้ทดแทนแรงงานจึงมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น อาทิ รถไถนาเดินตาม รถเกี่ยวข้าว เครื่องสีข้าวขนาดเล็ก เครื่องสูบน้ำ และเครื่องพ่นยาฆ่าแมลง

5.3 อุตสาหกรรมการก่อสร้างในกัมพูชามีแนวโน้มขยายตัวเนื่องจากประเทศต้องการพัฒนาและปรับปรุงซ่อมแซมระบบสาธารณูปโภคและโครงสร้างพื้นฐาน ทำให้มีความต้องการสินค้าประเภทวัสดุก่อสร้าง อาทิ เหล็ก เหล็กกล้า และผลิตภัณฑ์ ปูนซีเมนต์ แร่ยิปซัม สายไฟและสายเคเบิลเพิ่มขึ้น

5.4 การเพิ่มขึ้นของโครงการก่อสร้างและธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ทั้งอาคารสำนักงานและอาคารพาณิชย์ ศูนย์การค้า คอนโดมิเนียม และโรงแรม ทำให้กัมพูชามีความต้องการเฟอร์นิเจอร์ ของตกแต่งบ้าน และเคหะสิ่งทอ เพื่อตกแต่งอาคารสถานที่ที่ก่อสร้างขึ้นใหม่เป็นจำนวนมาก

5.5 การขยายการลงทุนและความต้องการที่เพิ่มขึ้นของภาคธุรกิจผู้บริโภคส่งผลให้มีปริมาณการนำเข้าและส่งออกสินค้าที่เพิ่มขึ้นทุกปี ขณะที่ผู้ให้บริการขนส่งและให้บริการคลังสินค้าห้องเย็นที่มีความเชี่ยวชาญในการจัดการด้านการขนส่งรวมถึง Supply Chain มีการจดทะเบียนอย่างถูกต้องยังมีอยู่น้อยและส่วนใหญ่จะเป็นบริษัทชั้นนำจากต่างชาติ เช่น ยุโรป อเมริกา สิงคโปร์ มีค่าบริการอยู่ในระดับที่สูงมาก

5.6 กำลังซื้อของคนกัมพูชาสูงขึ้น มีความต้องการสินค้าอุปโภคบริโภคเพิ่มมากขึ้นและมีแนวโน้มต้องการสินค้าฟุ่มเฟือย เช่น อัญมณีและเครื่องประดับ โทรศัพท์มือถือ เพิ่มขึ้นมาก นอกเหนือจากความต้องการสินค้าอุปโภคบริโภคที่จำเป็น

5.7 การพัฒนาอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ส่งผลให้ปัจจุบันประชากรกัมพูชาที่อาศัยอยู่ในเมืองมากกว่าร้อยละ 90 สามารถเข้าถึงอินเทอร์เน็ตได้โดยง่ายทำให้มีพฤติกรรมการใช้ชีวิตประจำวันผ่านช่องทางออนไลน์ เช่น การติดต่อสื่อสาร การเลือกซื้อสินค้า รวมถึงการเดินทางผ่านแอปพลิเคชันต่าง ๆ การทำธุรกรรมผ่าน Mobile banking หรือการรับรู้ข้อมูลข่าวสารผ่านทางเว็บไซต์

5.8 กัมพูชาได้พัฒนาเศรษฐกิจและเร่งเปิดเสรีทางการค้าผ่านการจัดทำความตกลง FTA พร้อมกับปรับปรุงกฎระเบียบการค้าการลงทุนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขัน ทำให้ปัจจุบันตลาดกัมพูชาได้รับความสนใจมากขึ้น อีกทั้งกัมพูชาได้จัดทำความตกลง FTA กับสหราชอาณาจักร-อียิปต์ (CAM – UAE CEPA) ซึ่งไทยยังไม่มี FTA ด้วย

5.9 กัมพูชาได้จัดตั้งกองทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานตามแนวชายแดน (Border Infrastructure Development Fund) เพื่อระดมทุนจากประชาชนและทุกภาคส่วนสำหรับร่วมพัฒนาพื้นที่ชายแดน โดยจะก่อสร้างและบำรุงรักษาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งและสถานที่สาธารณะประโยชน์ ได้แก่ ถนนวงแหวนรอบชายแดน สะพาน โรงเรียน โรงพยาบาล และบ่อน้ำ เน้นพื้นที่ ๔ จังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ติดกับเวียดนาม ได้แก่ สดิงเตรง กระแจะ รัตนคีรี และมณฑลคีรี ซึ่งอยู่ในกรอบความร่วมมือเขตสามเหลี่ยมการพัฒนา กัมพูชา-ลาว-เวียดนาม (Cambodia-Laos-Vietnam Development Triangle Area – CLV-DTA) ซึ่งจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพด้านโลจิสติกส์อำนวยความสะดวกด้านการขนส่ง การค้า สนับสนุนการเติบโตทางเศรษฐกิจ

6. พื้นที่ศักยภาพสำหรับการลงทุนในกัมพูชา

6.1 บริเวณพระตะบองและรอบโตนเลสาบ (ทะเลสาบเขมร) เป็นพื้นที่กสิกรรมขนาดใหญ่ที่อุดมสมบูรณ์ เหมาะแก่การเข้าไปทำกิจกรรมเพาะปลูก รวมถึงการประกอบธุรกิจเกษตรและอาหารแปรรูป

6.2 บริเวณทางตอนเหนือ มีทรัพยากรธรรมชาติอยู่มาก เหมาะแก่การจัดตั้งโรงไฟฟ้าพลังน้ำหรือทำเหมืองแร่ รวมถึงการทำเกษตร

6.3 บริเวณรอบและในตัวเมืองของกรุงพนมเปญเป็นนิคมอุตสาหกรรมที่มีโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภครองรับเป็นอย่างดี (และมากกว่าส่วนอื่น ๆ ของประเทศ) เหมาะแก่การเข้าไปลงทุนในอุตสาหกรรมภาคการผลิต เช่น โรงงานตัดเย็บสิ่งทอเครื่องนุ่งห่ม โรงงานผลิตวัสดุก่อสร้าง

6.4 บริเวณทางตอนใต้มีทรัพยากรด้านการเกษตรที่มากเช่นกัน เหมาะสมแก่การเพาะปลูก นอกจากนี้ยังเข้าไปทำประมงตามแนวชายทะเลได้

กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ
สำนักประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
ส่วนบริหารงานทวิภาคี
มีนาคม 2569